

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

memor es ejus, & filius hominis, quod ita curam ejus agis? Minuisti eum paulò ab Angelis naturà, sed prætulisti cum gratiâ, exclamat cum Davide Bernhardus, & nos cum illis ex Pf. 8. v. 5.

De Secundo.

Restat, ut nostrum etiam contempler mur officium, quomodo nimirum erga Deum & proximum nos gerere debeamus, si angelorum præsidio frui velimus. Requiritur igitur ad conciliandam angelorum amicitiam

I. *Studium pietatis*, quod testari debemus

1. *Christi accessione*. Nam de Apostolis scribit Matthæus, quod post altercationem de primatu in regno Messia, Marc. 9. v. 34. Christum accesserint, ut ipse controversiam decideret. Ita Christum accedat oportet, quicumque angelicam societatem expetit. Nam ubi Dominus est, ibi sunt quoque ejus servi. Vbi degit Imperator belli, ibi exercitum quoque in procinctu habet. Jam verò Christus Jesus est Angelorum Dominus & Imperator, Apoc. 12. v. 7. cui millia millium semper assistunt, Dan. 7. v. 10. per fidem ergò & pœnitentiam accede ad hunc Dominum, nec accede tantùm, sed constanter etiam persevera, & ita sine dubio venies unà ad militiam cœlestem & stabis in medio Angelorum, qui te ex omni latere cingent, & contra quosvis adversarios defendent, ut testantur exempla Lothi, Gen. 19. v. 15. Eliæ, 1. Reg. 19. v. 5. Danielis, c. 6. v. 22. Petri, Act. 12. v. 6. seqq.

2. *Devotâ oratione*. Discipuli non tantùm accedunt, sed etiam alloquuntur Christum. Id potes adhuc per orationem. Ora-

tio tua est locutio ad Deum, quando legis in Scriptura, Deus tibi loquitur, quando oras, tu loqueris cum Deo, inquit Augustinus. Ergò frequenter ora, tunc beati angeli tibi non deerunt, ut docet exemplum Hagar, Gen. 21. v. 17. Hiskia, Es. 37. v. 36. Danielis, c. 9. v. 21. Corneli, Act. 10. v. 3.

3. *Seriâ conversione* v. 3. Apostoli solliciti erant de rebus terrenis, & de primatu disceptabant, ore quidem regnum cœlorum præferentes, sed corde interim de regno terrestri superbas cogitationes conceperant. Ideò Christus tanquam *καρδιογυβάτης* ipsis de conversione concionatur, & amen, inquit, dico vobis: Nisi conversi fueritis, & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cœlorum.

Pœnitentiâ igitur opus est, si puerorum angelos custodes desideramus, si quidem gaudium est in cœlo, super uno peccatore pœnitentiam agente, Luc. 15. v. 7.

II. *Studium humilitatis*. Nam puerum Christus vocat, & in medio statuit, cum expressa affirmatione, nisi efficiantur sicut parvuli, quod in regnum cœlorum non possint introire. Quibus verbis ad humilitatem respicit. Pueri enim alta non sapiunt, honores & dignitates nihil æstimant, nec alios præ se contemnunt: Idem exigitur ab omnibus, qui Deo placere, angelosq; cõites habere gestiunt. Diabolus est Rex superbiorum, Job. 41. v. 25. qui ergò superbiam amat & sectatur, ad regnum ejus pertinet, & gratiam Dei amittit, 1. Pet. 5. v. 5. Altum quidem est cœlum, & sublimes spiritus sunt Angeli: Nos tamen debemus esse humiles, si cœlo potiri, & angelorum consortio frui volumus. Excelsa est patria, sed humilis semita, cui placet patria, illi semita non displiceat, inquit

Fff

Angu-

Augustinus. Apud humilem Abrahamum divertunt Angeli, Gen. 18. v. 3. seqq. humilem Mariam visitat & salutat Gabriel, Luc. 1. v. 28. humiles Pastores vident charitatem angeli, Luc. 2. v. 9. Humilitatem igitur sectamini fratres, si angelorum consortium expetitis, si quidem quod hominibus altum, est abominatio ante Deum, Luc. 16. v. 15.

III. *Studium honestatis*, ne cui scandalum præbeamus, sed potius lucem fidei nostræ per bona opera lucere faciamus, ut colustrentur etiam alii & Deum Patrem glorificent, Matth. 5. v. 16. Hoc Christus inculcat discipulis suis, v. 6. 7. 8. 9.

Scandalum dicitur à *σκάνδαλον*, hoc idem est quod claudico, quia objectum offendiculum claudicare facit, & ruinam sæpe causatur. Metaphoricè transfertur ad omne id, quod in via salutis ambulanti bus obstaculo est, aut peccandi occasionem præbet. Aliàs duplex est datum & acceptum. Hic verò de dato Christus propriè agit, quando *vel dictis vel factis* proximus scandalizatur.

Ad dicta pertinet falsa doctrina, *ψευδο-λογίας καὶ εὐλογίας* Pseudoprophetarum, quibus simpliciores seducuntur, Rom. 16. v. 18. itemque prava colloquia, quæ bonos mores contumpere solent, 1. Cor. 15. v. 34. Eph. 5. v. 4.

Ad facta pertinet, si quis palàm facit eas quæ sunt illicita, & legi Dei adversantur, aliosque exemplo suo inducit, ut illud imitentur, vel etiam in illis, quæ suo genere non sunt mala, imprudenter & indiscretè versatur, & actione illa infirmioribus scandalum præbet, exempla vide Exod. 23. v. 33. 32. v. 21. Roman. 14. v. 1. seqq. 1. Cor. 8. v. 1. seqq. Hoc scandalum multò atrocius est & celerius serpit, quando à persona publica,

quæ in officio constituta est, proficiscitur. Nam qualis Rex, talis grex, inquit Siracides c. 10. v. 2.

Quod si igitur sanctos Angelos custodes habere desideramus, scandala devitanda sunt. Si manus tua, vel pes tuus scandalizat te, inquit Christus, abscinde eum, & projice abs te, &c: Non loquitur de membris ipsius, sed de *ἀταξία*, quæ membris per peccatum adhæret, & hoc vult dicere, quod nihil ad eò carum & gratum nobis esse debeat, quin illud abjiciamus & repudiemus, si per scandalum à lege Dei & via salutis nos avertat. Fit illud dupliciter

1. *Respectu nostri*, quando corpus peccati destruitur, Roman. 6. vers. 6. & membra, quæ sunt super terram, mortificantur, Col. 3. vers. 5.

Si manus est scandalum, ut contrectare velit illicita, amputanda, id est, mortificanda est illa avaritiæ concupiscentiæ. Si pedes velint nos deportare ad luxum, levitates, &c. abscindendi sunt. Si oculus nobis sit scandalum, dicamus cum Davide Ps. 119. v. 37. averte oculos meos, ne videant vanitatem, & lequamus consilium Siracides c. 9. v. 8. Sæpius enim est per brevi voluptate carere, & concupiscentiæ resistere, quàm in inferni ignem conjici, ex quo nulla liberatio. Psal. 49. vers. 15.

2. *Respectu proximi*. Hoc enim Christus vult dicere: Si quis tibi tam proximus, tam charus, tam utilis & necessarius est, ut oculus, pes & manus, & scandalum tibi præbet, segrega te ab ejus consortio, satius est, ejus conversatione cum damno & molestia in hac vita carere, quàm illa fruendo in æternum damnari. Nam neque frater redimendo fratrem redimere potest, Psal. 49. v. 8.

Deter

Deterreat nos *gravissima pœna*. Væ mundo, inquit Christus, propter scandala, væ homini per quem scandalum venit. Melius foret tali homini, ut mola asinaria de collo suspensa, submergeretur in profundum maris. Fuit hoc supplicii genus inter Iudæos in pœna gravissimorum scelerum usitatum, ut lapide molari de collo suspensæ, facinorosum hominem in profundum maris demergerent, judicantes eum indignum, qui vel solis aspectu, vel aeris beneficio, vel terræ gremio frueretur, 2. Maccab. 12. v. 4. Hoc ergo Christus vult, quod qui scandali-

zaverit alios, præsertim pusillos, gravissimam pœnam subiturus sit, Deut. 27. v. 18. maledicitur, qui errare facit cœcum in itinere. Quanto magis, qui hominem à pietatis semita abducit, maledictioni subjectus erit, & æternæ se perditioni mancipabit, quæ per projectionem lapidis molaris in mare describitur, Apocalyps. 18. v. 21.

Hoc operetur in cordibus nostris Christus Iesus per Spirit. S. ne per data scandala sanctos angelos contristemur & abigamus, ter benedictus in secula,
Amen.

In Die Simonis & Judæ.

Evangelium Joh. 15. v. 17. 21.

DE Josepho legitur Gen. 45. vers. 24. quod fratres dimittens proficiscentibus dixerit: nolite tixari in via.

Idem facit Iosephus cœlestis, Christus Iesus in prælecta pericope, cum jamjam ab Apostolis discedere & ad patrē abire veller. Quia enim à mundo nihil nisi odium & persecutionem expectare poterant, necessaria cum primis erat ipsis fraterna charitas, ne fortè invicem mordendo seiplos, consumantur, sed per dilectionem combinati & conglutinati mundi furorem eò melius perferre & superare possint. Hinc sine dubio præfens Evangelium à veneranda antiquitate divorū Simonis & Iudæ memoriæ consecratum est, quia fratres fuisse perhibentur, à Cleopha & Maria parentibus in lucem progeniti, & conjuncta opera in Orientalibus regionibus doctrinam de Christo propagarunt, tandem in Persia impetu Pontificum tyrannicorum trucidati sunt. De vo-

catione eorum & rebus gestis nihil Scriptura commemorat, nisi quod in reliquorum Apostolorum numero ipsos quoque recenset Matth. 10. v. 3. 4. Marc. 3. v. 18. Luc. 6. v. 15. 16. Act. 1. v. 12. Simon aliàs Cananæus dicitur, Mat. 10. v. 4. quia ut quibusdam placet, ex Cana in Galilæa oriundus fuit, itemq; Zelotes, Luc. 6. v. 15. propter zelum, quo in propaganda & asserenda cœlesti veritate, usus est, quanquam alii ab Hebræo Kana, quod significat *קנא*, id est, æmulari, utrumque ipsum nomen obtinuisse putent.

Iudas verò ad differentiam Iudæ Ischariotæ proditoris Domini, Iudas Jacobi scilicet minoris frater, Luc. 6. v. 16. vel Thaddæus, Marc. 3. v. 18. vel Lebbæus, Matth. 10. v. 3. dicitur. Creditur vulgò scripsisse Epistolam Judæ, sed incertum est, quia à veteribus etiam inter libros *Nou. Testam.* apocryphos numeratur. Curavit Eusebii-
Fff 2 refert,